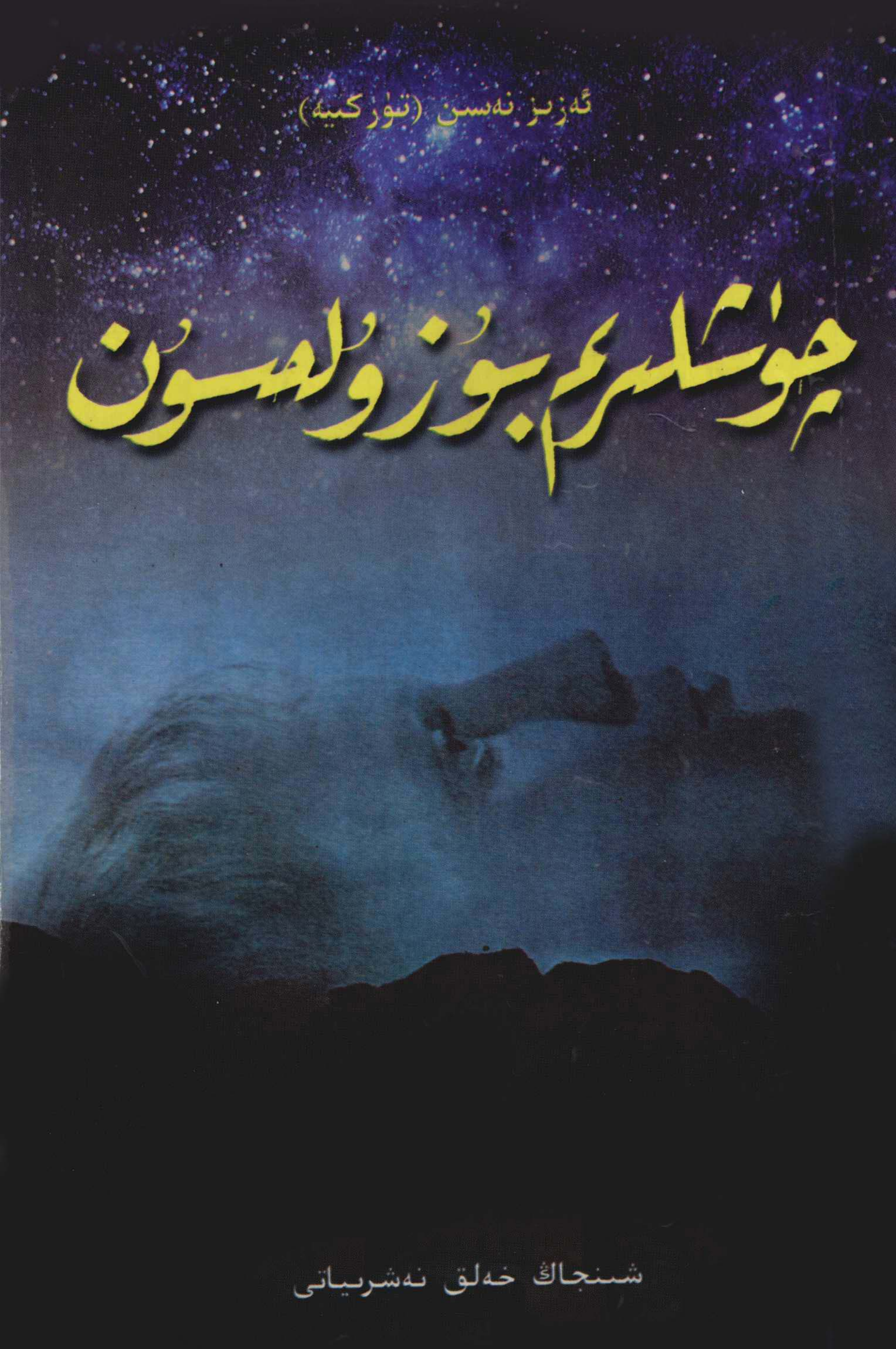

ئەزىز نەسىن (تۈركىيە)

چۈشلىرىم بۇزۇلمىسۇن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئەزىز نەسىن (تۈركىيە)

چۈشلىرىم بۇزۇلمىسۇن

تەرجىمە قىلغۇچى: توختى هاجى تىللا

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

بۇ كىتاب ئىستامبول «AD» نەشرىياتى تەرىپىدىن 1992 ـ يىلى نەشر قىلىنغان تۈركچە نۇسخىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.
本书根据伊斯坦布尔《AD》出版社 1992 年出版的土耳其文版翻译出版。

مەسئۇل مۇھەررىرى: راخمان مامۇت

چۈشلىرىم بۇزۇلمىسۇن

ئاپتورى: ئەزىز نەسىن (تۈركىيە)
تەرجىمە قىلغۇچى: توختى ھاجى تىللا
*
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى لوڭيىدا مەتبەئە ئىشلىرى چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
فورماتى: 850×1168 مم، 32/1 باسما تاۋىقى: 7.25
2003 ـ يىل 3 ـ ئاي 1 ـ نەشرى
2003 ـ يىل 3 ـ ئاي 1 ـ بېسىلىشى
تىرازى: 1—3000
ISBN7—228—07751—2/I・2742
باھاسى: 11.00 يۈەن

图书在版编目(CIP)数据

别让梦境白废/(土)艾则孜纳森著;托合提阿吉·提拉译.
乌鲁木齐：新疆人民出版社,2002.12
ISBN 7-228-07751-2

Ⅰ.别… Ⅱ.①纳…②托… Ⅲ.短篇小说-作品集-土尔其-现代-维吾尔语（中国少数民族语言）
Ⅳ.I374.45

中国版本图书馆CIP数据核字(2002)第099958号

责任编辑：热合曼·马木提

别让梦境白废（维吾尔文）
艾则孜·纳森 著
托合提阿吉·提拉 译

新疆人民出版社
（乌鲁木齐市解放南路348号 邮编：830001）
新疆新华书店发行
新疆乌鲁木齐隆益达印务有限公司印刷
850×1168毫米 32开本 7.25 印张
2003年3月第1版 2003年3月第1次印刷
印数：1—3000

ISBN7-228-07751-2/I·2742 定价：11.00 元

مۇندەرىجە

چۈشلىرىم زايە كەتمىسۇن 1

ھەر جايدا يالغۇزمەن 11

ئۆمۈر بەيگىسىدىكى ئارامگاھ 30

ھەر كېچە ئەينى جىنايەت 43

قىممەتلىك تاشلاندۇق مىراسلار 56

مېنى كۆز مونچاق دەيتتى 71

ئۆلۈم پەرىشتەسى 89

زەيتۇن كۆزلۈك قىز 106

ھەممە ئادەم بىر قارا باستى چۈش 117

تاپقىنا، مەن كىم؟ 138

تۆلسۇنى سۆيىمەن 154

ھەر كىمنىڭ ئۆز جۈپتى بار 171

ئۆزگە سەرگۈزەشتە توقۇغان ئايال 180

مەن قانداق يازىمەن 217

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

چۈشلىرىم زايە كەتمىسۇن

سەن بىلەن بىر ئۆيدە تۇرغۇدەكمەن. بۇ ئۆي سېنىڭمۇ، مېنىڭمۇ ياكى باشقىلارنىڭمۇ بىلمەيمەن. ئىككىمىز بىر ئۈستەلدە ئولتۇرۇپ تاماق يېدۇق. كېيىن ئۈستەلدە ناتونۇش كىشىلەر پەيدا بولدى. ئۇلارغا تونۇش كىشىلەردەك مۇئامىلە قىلدىم. ئۇلار مۇشۇ ئائىلىنىڭ ئادەملىرىدەك يېقىنچىلىق قىلاتتى. لېكىن ئۇلار ساڭا يېقىنچىلىق قىلمىۋاتامدۇ، ماڭىمۇ ياكى ئىككىلىمىزگىمۇ بىلەلمىدىم.

مەن ئورنۇمدىن قوپۇپ كەڭ كارىدوردىن ئۆتۈپ، كىچىك بىر زالغا كىردىم. ئۇ يەردىكى پاكار ئۈستەلدە بىر ئەينەك قاچىدا تاماق تۇراتتى. ئۇ قورۇما ئىدى، لېكىن قانداق قورۇما ئىكەنلىكىنى ئۇقمايمەن. قوشۇق بىلەن ئۇنى ئارىلاشتۇرۇۋاتقىنىمدا، يېنىمغا بىر كىچىك بالا كەلدى. ئۇ ئۇيقۇدىن يېڭى ئويغانغاندەك تۇراتتى. سېنىڭ كىچىك ئوغلۇڭمۇ ياكى باشقا بىرىنىڭ ئوغلىمۇ، بىلەلمىدىم.

— ياخشىمۇ سەن؟ — دەپ سورىدىم ئوغۇلدىن.

— ياخشى ئەمەس، — دېدى ئۇ.

— نېمە ئۇچۇن؟

— سائەت يەتتىدە يېتىپ، يەتتىدە تۇرسام ياخشى بولمايدىكەن!

بۇ بالا نېمە دېمەكچىدۇ، دەپ ئويلىدىم. كەچ سائەت يەتتىدە يېتىپ، ئەتىگەن سائەت يەتتىدە ئورنىدىن تۇرۇش، يەنى ئون ئىككى سائەت ئۇخلاش نېمىدېگەن راھەت، ئاھ، ماڭىمۇ شۇنداق ئۇيقۇ بولسا... مەن خاتا چۈشىنىۋالدىممۇ يا؟ سائەت يەتتىدە

يېتىپ، يەتتىدە تۆرۈش دېگىنى ياتا ياتماي ئورنىدىن تۇرۇش، يەنى زادىلا ئۇخلىماسلىق دېگەنلىكمىدۇ ـ يا؟

ئويغىنىپ كەتتىم. سىنى كۆرگەن چۈشۈم بۇزۇلۇپ كەتمەسۇن دەپ ياتقان يېرىمدە كۆزلىرىمنى يۇمۇپ ئۆزۈمنى ئۇيقۇغا زورلىدىم. ئىككىمىز كەلگ دالىدا تۇرغۇدەكمىز، بىر تۆپىلىكتە تۆت بۇرجەك ياغاچ ئۇستەللەر قويۇلغان بىر دالا ئاشخانىسى بارمىش، ئىككىمىز بىر ئۇستەلگە كېلىپ ئولتۇردۇق، ئەمما تاماق يېدۇقمۇ، يېمىدۇقمۇ بىلمەيمەن. ھېلىقى ئۇستەللەر رەڭدىلەنمىگەن تاختايلاردىن ياسالغانىكەن. ئۇنىڭغا سەپسېلىپ قاراپ كەتتىم. ئۇستەلگە يا قېلىنراق قەغەز، يا ئاق كىلىيونكا، يا باشقا داستىخان سېلىنمىغاچقا، تۆكۈلگەن نەرسىلەر قېتىپ قاسماق بولۇپ كەتكەن ۋە ماي دەسمال بىلەن سۈرتۈۋېرىپ، خورما رەڭ سىردەك پارقىراپ كەتكەنىدى، ئەمما كىشىلەرنىڭ قول ۋە جەينەكلىرىگە يۇقمايتتى.

ئۇستەلدە ئاۋۋال ئىككىيلەن ئىدۇق، كېيىن يەنە بىر نەچچە كىشى كەلدى. ئۇلار كىملەر؟ سىنىڭ يېقىنلىرىڭمۇ، مېنىڭمۇ ياكى ئىككىمىزنىڭ تونۇشلىرىمۇ ۋە ياكى باشقىلارمۇ؟ ئۇلار بىلەن سەن سۆزلەشتىڭ، مەن بولسام. . .

سەن يېڭى بىر يۇرۇش چالغۇ ئەسۋابلىرى سېتىۋالغانلىقىڭنى، بۇنىڭدىن بەك خۇشاللىقىڭنى ئېيتتىڭ ۋە مېنىڭمۇ شۇنداق بىر يۇرۇش چالغۇ ئەسۋاب ئېلىشىمنى تەۋسىيە قىلدىڭ. مەن دەرھال ماقۇللۇق بىلدۈردۈم. بۇ يەردىن تاپالمىسام ئامېرىكىدىن ئالدۇرىمەن دەپ ئويلايتتىم. ماركىسىنى يېزىۋېلىش ئۈچۈن قەغەز، قەلەم ئالدىم. ھىندىستان مېلىمۇ ياكى ئامېرىكا سېرىق تەنلىكلىرىنىڭمۇ، ئەيتاۋۇر سەن «ھىندىيان» ياكى «ھىندىستان» دېگەندەك ئىككى ئىسمنى ئېيتتىڭ. ھىندىستان چالغۇ ئەسۋابلىرى سىنىڭ ماختىغىنىڭدەك ياخشىمىدۇ دەپ ئەجەبلىنىپ، قەغەزگە «ھىندىستان» دەپ يازدىم. سىنىڭ ئىككىنچى

سۆزۈڭنى زادى چۈشەنمىدىم؛ بىراق بۇ شۇنداق ئېنىق، ھەممە كىشى بىلىدىغان ۋە بىلىشكە تېگىشلىك سۆز، ئۇنى چۈشەنمەسلىكىم ئەيىب دەپ سەندىن قايتا سورىمىدىم. لېكىن خاتا يېزىپ قويماي دەپ يېزىشتىن ۋاز كېچىپ، راست يازغاندەك قول ئىشارىتى قىلىپ قويدۇم. . .

يەنە ئويغىنىپ كەتتىم. سەن بىلەن يەنە بىللە بولۇش ئۈچۈن كۆزلىرىمنى چىڭ يۇمدۇم. بۇ قېتىم ئۇيقۇمنىڭ كېلىشىنى تېخىمۇ ئۇزۇن كۈتتۇم. بىز يەنە ھېلىقى كىچىك قونغان يېرىمىزدە، ھېلىقى دالىدىكى ئاشخانىدا تۇرغۇدەكمىز. باشقا ئۇستەللەردىكى قىزغىن كۈلكە چاقچاقلار قۇلىقىمغا كىرىپ تۇراتتى. تەخسەمدە بىر يالپاق مايلىق گۆش بار ئىدى، ئۇنى يېدىم، لېكىن نېمىنىڭ گۆشى ئىكەنلىكىنى بىلەلمىدىم، بېلىق، توخۇ ياكى ئوۋلانغان ئۆردەك گۆشى بولۇشى مۇمكىن. ئىچىملىك ئىچتۇقمۇ، ئىچمىدۇقمۇ، ئېسىمدە يوق، بەلكىم، ئىچمىگەندىمىز، چۈنكى بىز ھاراق ئىچمەيمىز - دە.

سەن ۋە ھېلىقى كىشىلەر ئۇستەلدىن تۇردۇڭلار. مەن پۇلنى تۆلىۋېتىش ئۈچۈن ئورنۇمدىن تۇرۇۋىدىم، كۈتكۈچى ئالدىمغا كەلدى. ئۇ قولىدىكى كىرلىشىپ كەتكەن دەسمال بىلەن ئۇستەلنى دەسماللاپ، ئۈستىدىكى نەرسىلەرنى يەرگە چۈشۈرەتتى. ئۇ چاغدا كىيىمگىنىمگە يىگىرمە ئۈچ يىل بولغان ياقىسىز بوزرەڭ قىسقا چاپىنىم بار ئىدى. چاپىنىمنىڭ سول يانچۇقىدىن قارا ھەمىيىنىمنى ئالدىم. بۇ چاغدا ئوڭ جەينىكىم ئۇستەلگە قويۇقلۇق بولغاچقا، كۈتكۈچى، ئۇستەلنى دەسماللىمىساممۇ بولامدۇ، دەپ قوپال چاقچاق قىلىپ مېنى ئەسكەرتتى. جەينىكىمنى ئۇستەلدىن كۆتۈرۈپ ئورنۇمدىن تۇردۇم. سەن ۋە يېنىمدىكىلەر بارغانسېرى يىراقلاشتىڭلار. سېنىڭ ھەر ۋاقىتتىكىدەك جاراڭلىق كۈلكەڭنى ئاڭلىدىم. بىراق ئاۋازىڭ بارغانسېرى يىراقلىشاتتى. ھەمىيىنىمدىن پۇل ئېلىپ ساناۋاتىمەن، لېكىن قانچە پۇل تۆلەيدىغىنىمنى

بىلمەيمەن. كۆتكۈچى ھېسابات قىلمىدى، ئۇياق ـ بۇياققا قارى-
دىم. ئەتراپتا كۆتكۈچى كۆرۈنمەيتتى. پۇلنى تۆلىۋېتىش ئۈچۈن
ئۇنى ئىزدەي دېسەم، سەن تېخىمۇ يىراقلاپ كېتىسەن، يېتىشەل-
مىسەم سەندىن ئايرىلىپ قالغۇدەكمەن.

ھېلىقى دالا ئاشخانىسى بىز پات پات كېلىپ تۇرىدىغان
يەردەك بىلىنەتتى. گەرچە بىز بۇ يەرگە بىرىنچى قېتىم كەلگەن
بولساقمۇ، كۆتكۈچىلەر، ئاشخانا خوجايىنى ۋە باشقىلار سېنىمۇ،
مېنىمۇ تونۇيدىغاندەك قىلاتتى. پۇلنى كېيىن تۆلىۋەتسەممۇ بولار
دەپ ئويلىدىم ـ دە، ھەمىيېنىمنى چاپىنىمنىڭ سول يانچۇقىغا
سېلىپ، كەينىڭلاردىن شاپاشلاپ ماڭدىم.

ماڭا ـ ماڭا، دالا بارغانسېرى تىكلەشكىلى تۇردى. مەن
توختىسام ئۇ تىكلىشىشتىن توختايتتى، مېڭىشقا باشلىسام يەنە
تىكلىشەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يەر يول ئىزىمۇ چۈشمىگەن بوز
دالا ئىدى، ئەتراپ ئوتتەك قىزغۇچ لاۋۇلدايتتى. ئۇ يەر بۇ يەردە
قۇرۇپ بوزارغان پاكار ئوت ـ چۆپلەر كۆرۈنەتتى.

ئاۋازىڭلارنىڭ پەسىيىپ كېتىۋاتقىنىدىن سىلەرنىڭ بارغانچە
يىراقلىشىۋاتقانلىقىڭلارنى بىلدىم. لېكىن جاراڭلىق كۈلكەڭنى
خېلى ۋاقىتقىچە ئاڭلاپ تۇردۇم. ھەر بىر قەدەم باسقىنىمدا
ئايىغىم تېگىدە تاش ـ شېغىللار شاراقلايتتى. ساڭا يېتىشىۋېلىش-
قا تىرىشقانسېرى داۋان تېخىمۇ تىكلىشەتتى. سىلەر بۇ تىك
داۋاندىن قانداق مېڭىپ ئۆتتۇڭلاركىن تاڭ؟ دېمەك، مەن چار-
چاپ قالدىممۇ ياكى خېلىلا ياشىنىپ قالدىممۇ، ھېچ بىلەلمىدىم.

نېمە ئۈچۈن مېنى كېچىكتىڭ، نەدە قالغاندۇ، دەپ كەينىڭ-
لارغا بۇرۇلۇپ قارىمايسىلەر؟ نېمە ئۈچۈن مېنى كۈتمەيسىلەر؟
بارغانسېرى تىكلىشىۋاتقان ھېلىقى داۋاندىن تىرمىشىپ چىقىۋات-
قىنىمدا مانا شۇنداق ئويلايتتى. ھېلىمۇ ياخشى، كەينىڭلارغا
بۇرۇلۇپ قارىمىدىڭلار، قارىساڭلار مېنىڭ ھېلىقى داۋاندىن چى-
قالمايۋاتقانلىقىمنى كۆرۈپ قالاتتىڭلار.

مەن يامىشىپ چىقىۋاتقان داۋاننىڭ ئوڭىمۇ، سولىمۇ ئويمان - دۆڭ، تىك قىيالىق ئىدى.

ھەي . . . يېتىشەلمىدىم، ئىشنىڭ چاتىقى ئەمدى چىقتى. پۇتۇمدىكى ئاياغ ياغاچ كەش بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ بىلەن ھېلىقى تاشلىق تىك داۋاندىن چىقىشىم تېخىمۇ قىيىنلىشاتتى. بۇ داۋاننىڭ يانتۇلۇقى قانچە گرادۇس كېلىدىغاندۇ؟ دەسلەپتە يىگىرمە - ئوتتۇز گرادۇس بولسا كېرەك، كېيىن بارغانچە تىكلىشىپ قىرىق - قىرىق بەش گرادۇسقا يەتتى ۋە ئۇنىڭدىنمۇ تىكلىشىپ كەتتى. پۇتۇم سەللا تېيىلىپ كەتكەنىدى، دومىلاپ چۈشكەن تاشلارغا قوشۇلۇپ مەنمۇ دومىلاپ كەتتىم.

يەنە ئويغىنىپ كەتتىم. تەرگە چۆمۈپ كېتىپتىمەن. قانداقلا بولسۇن، ساڭا يېتىشىۋېلىشىم كېرەك ئىدى. كۆزلىرىمنى يەنە يۇمۇۋالدىم، بىراق ئۇيقۇم قاچقان ئىدى. بۇ چاغدا سەن بىلەن بىللە بولغان ھېلىقى ئۆينى، مەن قوشۇق بىلەن ئارىلاشتۇرغان ھېلىقى ئەينەك قاچىدىكى تاماقنى، ھېلىقى ئوغۇل بالىنى، كېيىن ھېلىقى دالىدىكى ئاشخانىدا بولغىنىمىزنى، سەن ماڭا تەۋسىيە قىلغان چالغۇ ئەسۋابىنىڭ ماركىسىنى ئەسلەپ ئويغا پاتتىم. . .

مانا، يەنە ھېلىقى تىك تۆپىلىكتىمەن. پۇتۇمدا ياغاچ كەش. بارغانسېرى يىراقلىشىۋاتقان ئاۋازىڭنى ۋە قاقاقلاپ كۈلۈشلىرىڭنى يەنە ئاڭلاۋاتىمەن. بۇ قېتىم ئۇ جاراڭلىق كۈلكەڭنى ئاڭلاپلا قالماي، بەلكى چىرايىڭنىمۇ كۆرۈۋاتىمەن. . . لەۋلىرىڭنىڭ ئارىسىدىن چىققان ھەر بىر قاقاقلاش رەڭگارەڭ ھاۋا شارى. . . قاتتىق قاقاقلاشلىرىڭ قىپقىزىل شارلارغا، يېنىك كۈلۈشلىرىڭ ھاۋارەڭ شارلارغا، كۈلۈمسىرەشلىرىڭ سېرىق شارلارغا يەنى چوڭ - كىچىك ھەر خىل ئاۋازدا يېشىل، كۆك، كۈل رەڭ ئاق ھال رەڭ شارلارغا ئايلىناتتى. شامال كەينىڭ تەرەپتىن چىقىۋاتقانلىقى ئۈچۈن ھېلىقى چوڭ - كىچىك رەڭگارەڭ شارلا

ئۇڭ يېنىمدا، سول يېنىمدا، ئۈستۈمدە لەيلەشىپ ئاسمانغا كۆتۈرۈلەتتى. كېيىن ئاسماندا پارتلىغاندا ھەر بىر شاردىن قاقاقلاپ كۈلۈشلىرىڭ، كۈلۈمسىرەشلىرىڭ جاراڭلىق ئەكس سادا بىلەن ياڭرايتتى.

شارلارمۇ مەندىن يىراقلاشقانسېرى كىچىكلەيتتى. كېيىن كۆز ئالدىمدا خۇددى بالىلىق چاغلىرىمدا مېنى ئېلىپ بارىدىغان كونا مۇنچىلاردا ئالىقىنىمنى يۇمۇپ تۆشۈكىدىن پۈۋلەپ چىقىرىدىغان سوپۇن ماغزىپىنىڭ كۆپۈكچىلىرىدەك شارچىلار پەيدا بولدى. ھەر بىر سۈزۈك شاردا ھەر خىل رەڭلەر جۇلالىناتتى.

تۆپىلىك تىكلەشكەنسېرى شارىلداپ چۈشۈۋاتقان شېغىللارغا تېيىلىپ پەسكە سىيرىلاتتىم. بىردىن ئۇڭ تەرىپىمدە سوزۇلۇپ ياتقان ئويمانلىققا قاراپ ناھايىتى تېز سىيرىلىپ كەتتىم. بۇ ئويمانلىقتىن جەزمەن سىلەرگە يېتىشىۋالالىغۇدەكمەن، سىلەر يۇقىرىدا كېتىۋەرسەڭلارمۇ مەن بۇ يولدىن ئالدىڭلارغا چىقالىغۇدەكمەن.

ساڭا يېتىشكەندە سىلەرگە قانداق يېتىشىۋالغانلىقىمنى ئېيتمايمەن دەپ ئويلىدىم، راستىنى ئېيتسام، ھېلىقى تىك تۆپىلىككە يامىشىپ چىقالمىغىنىمنى بىلىۋالىسەن. سول تەرىپىمدىكى دۆڭدە ئۈچتىن، تۆتتىن بولۇپ يۈرگەنلەرنى كۆردۈم. بۇلار بايا ھېلىقى دالا ئاشخانىسىدىن چىققان كىشىلەر بولۇپ، سەنمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىدىڭ. بىراق، سېنى كۆرەلمىدىم، يېقىنلاشقان ئاۋازىڭنى ۋە كۈلۈشلىرىڭنى ئاڭلىدىم، لېكىن ئەمدى قاقاقلاشلىرىڭ، رەڭگارەڭ شارلار ۋە سوپۇن كۆپۈكىنىڭ شارچىلىرى يوق ئىدى.

مېنى ئىزدىمىدىڭ. بەلكىم كەينىمدىن كېلىۋاتىدۇ، دەپ ئويلايدىغانسەن.

بىر قىزىق ئىش بولدى، پۇتلىرىمدىكى «ياغاچ كەش» ھېلىقى تاشلىق تىك قىيالىقتا خۇددى قار ئۈستىدىكى چاڭغىدەك

تېپىلىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، تۆۋەنگىلا ئەمەس ھەتتا تۆۋەنگە تېپىلغاندىكى تېزلىكىم بىلەن يۇقىرىغىمۇ تېپىلىپ چىقىدىغان بولدۇم. شۇنداق قىلىپ، ھېلىقى ئويمان - دۆڭ يەرلەردىن بىر چىقىپ، بىر چۈشۈپ ئاخىرىدا ھېلىقى دۆڭدە كېتىۋاتقانلاردىن ئۆتۈپ كەتتىم، سەنمۇ كەينىمدە قالدىڭ.

سېنى يەنە كۆرەلمىدىم، لېكىن خۇشال ئاۋازىڭ ۋە كۈلۈشلىرىڭدىن مەندىن ئارقىدا ئىكەنلىكىڭنى بىلدىم. بىر ئازدىن كېيىن يېتىشىپ كېلىسەن. بېشىمدىن ئۆتكەنلەرنى ۋە ساڭا يېتىشىۋېلىش ئۈچۈن نېمە كۈنلەرنى كۆرگىنىمنى سۆزلەپ ئولتۇرمايمەن. گويا باشتىن ئاخىر بىللە كېتىۋاتقاندەك مۇئامىلە قىلىمەن. بىللە پاراڭلىشىپ، بىللە كۈلۈشىمىز. كەينىمدىن كەلگەنلەر ئارىسىدىن سېنى كۆرۈش ئۈچۈن بىر دۆڭگە چىقىپ ئۇياق بۇ ياققا قاراپ سېنى ئىزدىدىم...

يەنە ئويغىنىپ كەتتىم.

ۋاقىتسىز ئويغىنىپ كەتكىنىم ئۈچۈن كۆڭلۈم غەش بولدى. كۆزلىرىمنى يۇمۇۋېلىپ يەنە ئۇخلىماقچى بولدۇم، بىراق ئەپلەشمىدى، ئويقۇم قاچقانىدى. چىراغنى ياقتىم. يورۇقتىن كۆزۈم قامىشىپ كەتتى. كۆزۈم يورۇققا كۆنگەندە سائەتكە قارىسام ئۈچتىن ئون توققۇز مىنۇت ئۆتۈپتۇ، ياتقىنىمغا ئىككى سائەت بوپتۇ.

ئىنتايىن كۆڭۈللۈك بىر كېچىنىڭ ئاخىرقى مىنۇتلىرىدا ئورۇنغا كىرىپ ياتقانىدىم. بۇ كېچىنىڭ خۇشاللىقىنى بىر يار يەنى سەن بىلەن بىللە ئۆتكۈزۈشنى نەقەدەر ئارزۇ قىلاتتىم. بۇنداق چوڭ خۇشاللىقلارنى سەندەك يار بىلەن ئورتاقلىشىش ئىككى جىنسنىڭ ئورتاقلىشىشىدىنمۇ ھاياجانلىنارلىق ئىش دەپ بىلەتتىم. پۈتۈن خۇشاللىقلىرىمغا ئورتاق بولىدىغان ھېچكىمىم بولمىغانلىقتىن، ھەمىشە مۇشۇنداق يالغۇزمەن. بەلكىم ئاشۇ زېرىككەس، تەرسە مىجەزىم، كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان ھەت-

تا ئۆزۈمنىمۇ ھەيران قالدۇرغان سەۋر ـ تاقىتىم مۇشۇ يالغۇز-
ۇقۇمدىن كەلسە كېرەك.
قايتا ئۇخلاشقا خېلى ئۇرۇنۇپ كۆردۈم. ئاخىر ئۇخلاشتىن
ئۈمىدىمنى ئۈزۈپ، ئورنۇمدىن تۇرۇپ بۇ ھېكايىنى يازدىم.
دېرىزە پەردىسىنى ئاچسام، سىرتتا ھەممە يەرنى قار قاپلاپتۇ.
سەھەرنىڭ بىلىنەر بىلىنمەس يورۇغان ئاسمىنى لەپىلدەپ يېغى-
ۋاتقان قار بىلەن پۈركىلىپتۇ. شۇ ئەسنادا بىر نەچچە قاغا
ئۆزلىرى قونغان دەرەخ شاخلىرىدىكى قارلارنى سىلكىپ چۈشۈ-
ۈپ لەپپىدە ئۇچۇشتى. دېرىزىنى ئېچىۋىدىم، يالىڭاچ بەدىنىمگە
سوغۇق ھاۋا ئۇرۇلدى. بىر ئازدىن كېيىن ئەتراپ خېلىلا يورۇي-
دۇ. بۇ ھېكايىنى بىر كونۇپېرتقا سېلىپ پوچتىدىن ساڭا يوللاي-
مەن. سەن بۇ ھېكايەمنى ئوقۇغىنىڭدا، سۆيگۈ ۋىسالىنىڭ، يەنە
كېلىپ ئۇزاق تەشنا بولغان سۆيگۈگە ئېرىشىشنىڭ نەقەدەر بەخ-
تىيارلىقىنى كۆرىسەن. يالغۇز بەختىيارلىقىنىلا ئەمەس، غۇرۇ-
رىمنىمۇ كۆرىسەن . . . غۇرۇرۇڭ ئىچىڭگە سىغمىغاندا، قانداق
قىلىشىڭنى بىلەلمىگەن بىر ئىشنى قىلغۇڭ كېلىدۇ. بەلكىم
ئۇجراڭدا ئۇياقتىن بۇياققا ماڭارسەن. جەزمەن تاماكىدىن بىرنى
تۇتاشتۇرىسەن ۋە بەلكىم ئۇ چاغدا يېنىڭدا بولغانلار بىلەن كۈلۈ-
شۈپ، بىمەنە چاقچاقلارنى قىلىشىسەن. نېمە قىلساڭ قىلغىنىڭكى،
خۇشلۇقىڭ ئىچىڭگە سىغماي قالىدۇ. كېيىنچۇ؟ ساڭا يېزىلغان
بۇ ھېكايىنى باشقىلار ئوقۇۋېلىپ، چۈشۈمدىكى يارنىڭ سەن
ئىكەنلىكىڭنى بىلىپ قالمىسۇن دەپ ئۇنى يىرتىۋېتىپ پارچە
پارچە قىلىپ، كېرەكسىز قەغەز سېۋىتىگە ياكى ئەخلەت ساندۇ-
قىغا تاشلايسەن.
مېنىڭ قانچىلىك پىخسىقلىقىمنى سەنمۇ بىلىسەن، ئەلۋەت-
تە. لېكىن پىخسىق دەپ ئاتىلىشتىن تۇگىمەس لەززەت ئالىمدى-
غانلىقىمنى بىلمەيسەن. ھەقىقەتەن تەڭدىشى يوق بىر پىخسىقمەن-
كى، ھارپاگون ئەپەندىمۇ مېنىڭ يېنىمدا ئىنتايىن مەرد ھېسابلى-

نىدۇ. قايسى خىلدىكى پىخسىق ئىككىنلىكىمنى سەنمۇ بىلمەيـ
سەن، باشقىلارمۇ چۈشەنمەيدۇ، ئۇلارنىڭ چۈشىنىشىنىمۇ ئۈمىد
قىلمايمەن. ئۆزۈم بىلىمەن، بولدى بەس...

ھەسرەتلىرىمنىڭ، مەھرۇملۇقلىرىمنىڭ، سەتچىلىكلىرىمـ
نىڭ، خىجالەتچىلىكلىرىمنىڭ، خاتالىقلىرىمنىڭ، پۇشايمانلىـ
رىمنىڭ، بەختسىزلىكلىرىمنىڭ، كېسەللىكلىرىمنىڭ، دەردلىـ
رىمنىڭ، ئاچلىقلىرىمنىڭ، كۆز ياشلىرىمنىڭ، قارا كۈنلىرىمـ
نىڭ، خاپىلىقلىرىمنىڭ، يالغۇزلۇقلىرىمنىڭ، بىچارىلىقلىرىمـ
نىڭ پىخسىقىمەن. بۇلارنى پەقەت ئۆزۈمگىلا قالدۇرىمەن، باشـ
قىلارغا بېرىش ۋە باشقىلار بىلەن ئورتاقلىشىشنى خالىمايمەن.

ھەۋەسلىرىمنى، ئىشتىياقلىرىمنى، مەۋجۇدىيەتلىرىمنى،
گۈزەللىكلىرىمنى، توغرىلىرىمنى، ئىشەنچلىرىمنى، كەيپلىرىمـ
نى، بەختىيارلىقلىرىمنى، سالامەتلىكلىرىمنى، كۈلۈشلىرىمنى
مەندە قانچىلىك بولسا، شۇنچىلىكىنى ئۆزلىرىدە بولمىغانلارغا
ئۆتۈنۈشنى خالايمەن. باشقىلارغا ئۆتۈنمىگۈچە ئۇلارنىڭ ماڭا تەـ
ئەللۇق ئىكەنلىكىگە ئىشىنەلمەيمەن.

دۇنيادا تەڭداشسىز ۋە جۈپتى يوق پىخسىق بولۇش سۈپىتىم
بىلەن چۈشلىرىمنىمۇ زايە كېتىشنى ياكى ئۆزۈمدە قېلىشىنى
خالىمايمەن. ياخشى چۈشلىرىمدىن بىرىنىڭ كەيپىنى، مەن ئۆـ
رۈپ بەرگەن بۇ چۈشۈمدىن سەن ئالىدىغان ھۇزۇرنى، ھېس
قىلىدىغان بەخت ۋە غۇرۇرنى باشقىلار بىلەنمۇ ئورتاقلىشىشنى
خالىغانلىقىم ئۈچۈن مانا بۇ ھېكايەمنى سەن يېرتىپ سېۋەتكە
ياكى ئەخلەتكە تاشلاشتىن ئىلگىرى ئېلان قىلدىم. ياق، ئۇنى
ساڭا ئەۋەتمەيمەن.

فرېئود ھايات بولسا ئىدى، لوندونىدىكى ھەممە تەرىپى كىـ
چىك ھەيكەللەر بىلەن تولغان ئۆيىگە بېرىپ، كارىۋىتىغا پۈتلىـ
رىمنى ئۇزىتىپ يېتىپ بۇ چۈشۈمنى ئۆرۈپ بەرگەن بولسام،
ئۇنىڭ چۈشىنىپ ماڭا مۇنداق دەيدىغانلىقىنى ناھايىتى ياخشى

بىلىمەن:

«مۇھەببەت ئىرىشكەن چىغىڭدا بۇزۇلىدىغان بىر سېھىر. دۇر. شۇ ۋەجىدىن سەن ئۆمۈر بويىچە ئىرىشمەي تۇرۇپ سۆيۈش پېشانەڭگە يېزىلغان ۋە شۇنىڭغا مەھكۇم بولغان قارغىش تەگكۈر. لەردىن بىرىسەن! شۇنى ھەقىقىي ھايات دەپ بىلىپ، ھەمىشە بۇ چۇشنى كۆرىسەن...»

مەن ماڭا تېگىل بولغان ئىنتايىن كۆڭۈللۈك ۋە بەختلىك ئاشۇ كېچەمنىڭ سەھىرىدىكى ئاشۇ دائىملىق يالغۇزلۇقۇمنىڭ كۆچى بىلەن سېنى قۇچاقلايمەن ۋە سۆيىمەن.

ھەر جايدا يالغۇزمەن

مۇشۇ يېشىمغا كەلگۈچە بىرەر قاملاشقان ئەر كىشى بىلەن
مۇھەببەتلەشمىدىم. ئاشۇ سۇباتلىق يىگىت دېگەنلەر قە-
يەردىدۇ... بىر دوستۇم بار ئىدى، بىر چاغلاردا ئۆزى تەلۋىلەر-
چە مەپتۇن بولغان بىر يىگىتنىڭ نەقەدەر قاملاشقانلىقىنى تەسۋىر-
لەپ «سۈرەتتەك» دەيتتى. مەن بۇ سۈرەتتەك قاملاشقانلاردىن
زادى كۆڭۈل خۇشلۇقى تاپمىدىم. ئۆزۈم ياخشى كۆرگەن كىشى-
نىڭ قاملاشقان - قاملاشمىغانلىقىنىمۇ سۈرۈشتۈرۈپ باقمىغان-
دىم، بۇنى پەقەت ئوتتۇز توققۇز ياشقا كىرگەن كۈنۈم پەرق
ئەتتىم. ئەسلىسەم مەن بۈگۈنگىچە ئارىلاشقان ئەرلەر ئىچىدە
قاملاشقان بىرى بولماپتۇ. بۇنىڭدا سەۋەب بار، ئەلۋەتتە. ئۆزۈم-
مۇ ياش يىگىتلەرگە قىزىقمايمەن. ياشلارغا نېمە ئۈچۈن خۇشۇم
يوقلۇقىنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن پسىخولوگ بولۇشنىڭ ھاجىتى
يوق. بۇنىڭ سەۋەبى ماڭا ئايدىڭ. دادام ياشانغان كىشى ئىدى.
ئاتمىش تۆت يېشىدا مەن تۇغۇلۇپتىكەنمەن. مەن باشلانغۇچ مەك-
تەپكە كىرگەن يىلى دادام ئالەمدىن ئۆتتى. دادامنى ئومۇمەن
ياشانغان بىر سۆيۈملۈك ئادەم، دەپ ئەسلەيمەن. ئىنتايىن ھۆر-
مەتكە سازاۋەر بىر مويسىپىت ئاتا تەسەۋۋۇرى ۋە ئۆزۈمنىڭ
ناھايىتى كىچىك ئاتىسىز قالغانلىقىم ۋەجىدىن ياشانغان ئەرلەرگە
ناھايىتى ھېرىسمەن بولسام كېرەك. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئەر-
لەر خوتۇنلىرىنى ئانىلىرىغا سېلىشتۇرارمىش. مەنمۇ ئۆزۈم سۆي-
گەن ئەردە مەن يەتتە ياشتا ئايرىلىپ قالغان ئاشۇ ياشانغان دادام-
نىڭ سىيماسىنى ۋە مېھرى - شەپقىتىنى ئىزدەيمەن.

بەلكىم بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزۈم توقۇپ چىقىۋاتقاندى-

مەن. ماڭا ئوخشاش، ياشانغان ئەرلەرنى ياخشى كۆرىدىغان بىر يېقىن دوستۇم بار. ئۇ مەندىن بەش ـ ئالتە ياش كىچىك بولۇپ، دادىسى هايات، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوتتۇرا ياشلىق كىشى. شۇنداق تۇرۇقلۇق دوستۇمنىڭ مۇھەببەتلىشىۋاتقان كىشىسىمۇ ياشانغان بىر ئەر. بىر كۈنى ئۇ مەندىن:

— بىلەمسەن، بىز نېمە ئۈچۈن ياشانغانلارغا قى-زىقىمىز؟ — دەپ سورىدى.

— ياق، بىلمەيمەن. . . — دېدىم مەن.

ئۇ چۈشەندۈردى. تەڭتۇشلىرىمىز ياكى بىزدىن بىر قانچە ياشلا چوڭ بولغانلار بىزگە خۇددى ئەر دوستلىرىغا مۇئامىلە قىلغاندەك يىرىك، قوپال مۇئامىلە قىلىدىكەن ھەتتا قانات سۆرەي-دىكەن. . . لېكىن، ياشانغان ئەرلەر كۆپ تەجرىبىلىك بولغاچقا، ياش سۆيگۈنىنىڭ قەدرىنى ياش يىگىتلەردىن ياخشىراق بىلىدى-كەن. سالماقلىق مۇئامىلە قىلىپ ئۇنى هۆرمەتلەيدىكەن. بۇ هۆرمەت ـ ئىززەت بىزنى خۇش قىلىدىكەن.

بۇنى مەن ئاڭقىرالمىغانىدىم، بەلكىم شۇنداق بولۇشى مۇم-كىن.

هازىرقى سۆيگۈنۈم بىلەن تونۇشقىلى هەر هالدا يەتتە يىل بولۇپ قالدى. بۇ يەتتە يىلدا ئۇ ماڭا كىچىككىنىمۇ بىپەرۋالىق قىلىپ باقمىدى. بىر يەردىن ئۆتۈشكە توغرا كەلسە، ئۇ هەمىشە مېنى ئالدىدا ئۆتكۈزىدۇ. قولىنى ئاستاغىنا مۈرەمگە قويۇپ ئاۋاي-لاپ ئىش كۆرىدۇ. . . يول ماڭغاندا هامان مېنىڭ سول يېنىمدا ماڭىدۇ. قولتۇقلىشىۋېلىشىمىزدىن خۇش بولىدۇ. قولتۇقلىشىۋالسام بەزىدە سول قولى بىلەن قولۇمنى سىلايدۇ. بىر يەردە ئولتۇرساق قولىنى شۇنداق سىلىقلىق بىلەن مۈرەمگە قويۇۋالىدۇكى، مېنى قانات ئاستىغا ئېلىپ قوغداۋاتقاندەك هېس قىلىمەن.

بۇلارنىڭ هەممىسى راست، لېكىن مېنىڭ ياشانغان ئەرلەر-گە قىزىقىشىمنىڭ سەۋەبى پەقەت مۇشۇلا، دەپ قارىمايمەن.

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com